

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

11629
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

H O T E L "DOM NIEMIECKI", OBECNIE "SAYGON"

2. Czas powstania

1903 - 1904

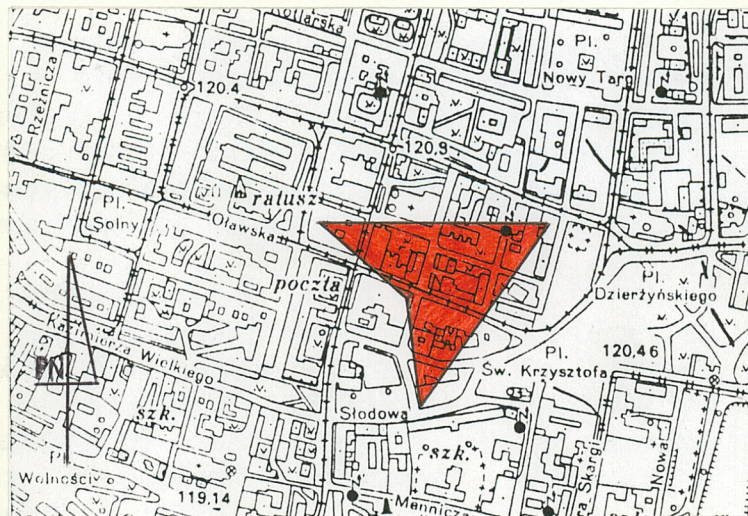
3. Miejscowość

W R O C Ł A W

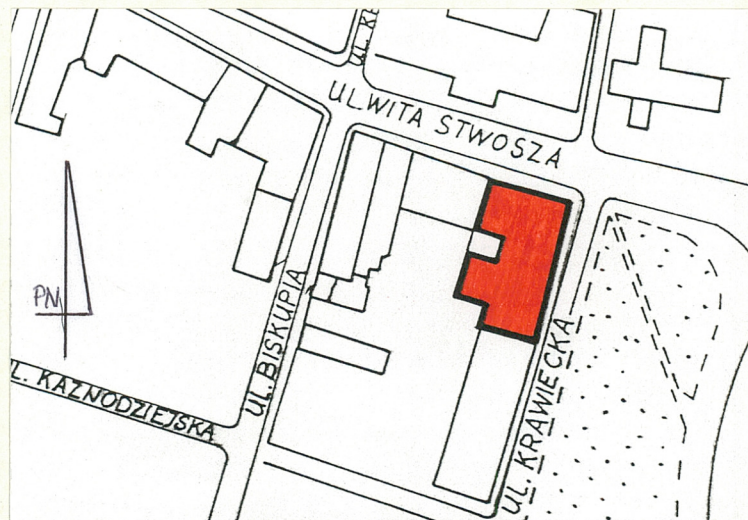
11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1. Elewacja frontowa północna.

2. Plan orientacyjny 1: 10 000.

3. Plan sytuacyjny 1:2 000.

4. Adres

ul. Wita Stwosza 22/23
50-148 Wrocław
nr hipoteczny [redacted]

5. Przynależność administracyjna

województwo wrocławskie
gmina Wrocław

6. Poprzednie nazwy miejscowości

BRESLAU, VRATISLAVIA,
WRATISLAY, VRATIZLAU,
WRATISLAVIA, BRESLAW,

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo wrocławskie
powiat Wrocław

8. Właściciel i jego adres

Wojewoda Wrocławski
pl. Powstańców Warszawy 1
50-153 Wrocław

9. Użytkownik i jego adres

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

10. Rejestr zabytków

644/
Nr 508/Wm data 25.01.93r.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Budynek narożny, usytuowany po południowej stronie ul. Wita Stwosza i zachodniej stronie ul. Krawieckiej, w północno-zachodniej części pl. Dominikańskiego. Zajmuje prostokątną parcelę wydłużoną na osi północ - południe, od południa i zachodu przylega do zwartej zabudowy sąsiednich parcel, elewacja frontowa skierowana na północ. Teren zajmowany przez budynek nieznacznie opada w kierunku południowym. W zachodniej części parceli znajdują się dwa niewielkie prostokątne dziedzince, oddzielone od siebie skrzydłem budynku równoległym do głównej frontowej bryły kamienicy. Północny dziedziniec od zachodu ograniczony ceglany murem, południowy otwarty na podwórze sąsiedniej parceli. Kamienica składa się z dwóch głównych brył: frontowej północnej, pięciokondygnacyjnej, podpiwniczonej, krytej dachem czterospadowym, o małym nachyleniu połaci dachowych oraz bryły południowej ze skrzydłem, trzykondygnacyjnej, na wysokiej piwnicy, krytej dachami czterospadowymi również o małym nachyleniu połaci.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA: budynek murowany z cegły, na zaprawie cementowo-wapiennej. Na elewacji frontowej i wschodniej okładzina kamienna z piaskowca, w formie rustykalnego boniowania, obramienia okien i otworów wejściowych kamienne o gładkiej powierzchni. Wszystkie dekoracyjne elementy elewacji kamienne. Kondygnacja wysokiej piwnicy w części południowej budynku tynkowana gładko. Na elewacjach podwórzowych okładzina z białej glazurowanej cegły, ozdobne geometryczne fryzy z cegły brązowej glazurowanej.

Stropy: współczesne ceramiczne, wzmocnione podciągami stalowymi w pomieszczeniach piwnicznych oraz w pomieszczeniach pierwszej kondygnacji.

Dach: współczesny, nad częścią północną dach trzyspadowy, o bardzo małym nachyleniu połaci, kalenica równoległa do elewacji frontowej. Nad częścią południową dwa prostopadłe do siebie dachy dwuspadowe o analogicznym nachyleniu połaci. Wszystkie kryte blachą. Świetlik w dachu szklany czterospadowy ze stalowymi podziałami.

Wieżba dachowa: drewniana, płatwiowo-kleszczowa z dwiema płatwiami.

Posadzki: współczesne, wylewka betonowa, pokryta wykładzinami tekstylnymi w większości pomieszczeń. Na zapleczu gospodarczym płytki ceramiczne.

Schody: w głównej klatce schodowej schody współczesne, trzybiegowe łamane, o konstrukcji żelbetonowej, balustrada stalowa, z płaskowników. Boczna klatka schodowa ze współczesnymi schodami dwubiegowymi, łamanymi, o

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu

Budynek zajmujący obecnie parcelę prz ul. Wita Stwosza 22-23 powstał w latach 1903 - 1904. Wtedy też doszło do połączenia pierwotnie dwóch sąsiadujących ze sobą węższych parcel oraz wyburzenia wcześniejszej zabudowy. Miejsce to tradycyjnie wiązało się z istnieniem dwóch gospód. Na parceli narożnej nr 23 znajdowała się Gospoda Pod Białym Bocianem (Zum Weießer Storch), a na sąsiadującej z nią od zachodu parceli nr 22 Gospoda Pod Żłotym Słońcem (Zum Goldene Sonne), która w 1835 lub wg innch źródeł w 1840 roku zmieniła nazwę na Dom Niemiecki (Deutsches Haus). Wygląd obu tych obiektów znamy m.in. dzięki rysunkowi F.B. Wernera i wykonanej na podstawie jego grafiki, przedstawiających południową stronę obecnej ul. Wita Stwosza. Przekazy te pochodzą z poł. XVIII w., a ich znakomitym uzupełnieniem są inwentaryzacje przed-rozbiórkowe z 1903 roku. Obejmują one zarówno elewacje jak i układ wnętrz. Dodatkowym źródłem informacji jest fotografia pochodząca z

14. Kubatura ok. 9 000 m ³	15. Powierzchnia użytkowa użytkowa ok. 2 200 m ² strychu ok. 400 m ² piwnicy ok. 700 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne hotel	17. Użytkowanie obecne hotel
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Ogólny stan budynku dobry. Nieznacznie zawilgocone <u>fundamenty</u> i <u>mury</u> piwniczne. W wyniku remontu kapitalnego w okresie powojennym budynek uzyskał nowe <u>stropy</u> , <u>posadzki</u> , konstrukcje <u>klatek schodowych</u> , został wyposażony w windę osobową. Zmiany objęły również bryły <u>dachów</u> i konstrukcję <u>wieżb dachowych</u> , co doprowadziło do zniekształcenia zwłaszcza frontowej części kamienicy.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Ochroną konserwatorską powinna być objęta kamienica w całości, zwłaszcza elewacje. Niezbędne jest odtworzenie bryły pierwotnych dachów, wymiana stolarki zewnętrznej na nawiązującą do oryginalnej.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Budowlane Miejskie we Wrocławiu, sygn. 2516,

22. Biblioteka

- Breslauer Zeitung" 1904, nr 847, 1905, nr 4,
- Deutschlands Städtebau - Breslau. Berlin 1924, s. 164 - 165,
- Brzezowski W.: Ulica św. Wojciecha i jej architektura. /W:/ Architektura Wrocławia. Urbanistyka do 1945 r. Wrocław 1995, s. 143,
- "Adressbuch der Haupt- und Residenz-Stadt Breslau" 1832 - 1943,

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- F.B.Werner: Schreyvogels jetzt Grafl. Churschwagl. Häuser. /W:/ F.B.Werner: Topographia oder Prodromus delineati Silesiae... Bd. IV, s. 195, rysunek, BUWr OR,
- C.Remshart: Prospect des Schreyvoglichen Hauses... miedzioryt, 1736 r. BUWr OZG sygn. 3143,
- Ul. Wita Stwosza 22-23. Fotografia 1903 r. BUWr OZG sygn. 483,
- Hotel - Breslau. Reprodukacja fotografii, ok. 1924 r. /W:/ Deutschlands Städtebau - Breslau. Berlin 1924, s. 165,

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst..... Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

6 wkładek do karty,

1. Miejscowość:	WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie)	3. Zawartość wkładki: nazwa materiału uzupełniającego
2. Gmina:	WROCŁAW	HOTEL „DOM NIEMIECKI”	c.d. historii i opisu,
3. Województwo:	WROCŁAWSKIE	OBECNIE „SAYGON”	

c.d. historia:

tego samego czasu. Gospoda Pod Białym Bocianem mieściła się w średniowiecznej kamienicy z wysokim gotyckim szczytem elewacji frontowej, zaś Dom Niemiecki w barokowym domu, przebudowanym w stylu klasycystycznym.

O wcześniejszym niż początek XX w. pojawieniu się idei wyburzenia obu domów, połączenia parcel i budowy jednej kamienicy świadczą zachowane projekty z 1889 roku. Zostały wykonane na zlecenie ówczesnego właściciela Domu Niemieckiego Carla Kleina przez architekta Wolframa. Z nieznanych obecnie powodów do ich realizacji nie doszło. Zainteresowanie może jednak wzbudzić zbieżność kształtu bryły budynku projektowanego przez Wolframa z z bryłą później zrealizowanego projektu Ramma i Dauma. Problem ten wymaga jednak wnikliwszych badań.

Obecny budynek hotelu został zaprojektowany na zlecenie Maxa Rockela - właściciela Domu Niemieckiego, który przed przystąpieniem do inwestycji wykupił także Gospodę Pod Bocianem. Autorami projektu jest Rudolf Ramm oraz Max Daum. Świadczą o tym zachowane sygnowane projekty oraz bezpośrednie relacje z otwarcia hotelu w 1905 roku. Ich autorzy podają nazwiska obu architektów jako równorzędnych twórców. W 1903 r. dokonano rozbiórki poprzedniej zabudowy i w roku 1904 ukończono prace prace budowlane. Uroczyste otwarcie hotelu miało miejsce w pierwszych dniach stycznia 1905 r.

Projektanci: Rudolf Ramm architekt, od 1891 r. wykładowcą Kgl. Oberrealschule we Wrocławiu, w rok później został wykładowcą Kgl. Baugewerkschule, a od 1901 r. profesorem tej szkoły. Zmarł prawdopodobnie ok. 1916 r. Współautor projektu i wykonawca Max Daum: architekt, budowlaniec i cieśla, w 1885 r. utworzył firmę budowlaną, która po jego śmierci w 1911 r. przeszła w ręce wieloletniego współpracownika Dauma, też architekta Alfreda Doerferta. Firma specjalizowała się w obiektach przemysłowych, szpitalnych, szkolnych, ale też mieszkalnych, które projektowano i realizowano w całości. Jego dziełem jest m.in. piekarnia wrocławska, zabudowa placu przeładunkowego, kamienica na ul. św. Mikołaja. Siedziba firmy znajdowała się przy obecnej ul. Nowowiejskiej 64.

Rzeźbiarska dekoracja elewacji oraz kamienna figura rycerza zakonnego była dziełem rzeźbiarza Alberta Werner-Schwarzburga - profesora Wrocławskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Malarstwo Alberta Nöllnera, architekta i malarza; kamieniarka wg gipsowych modeli Kiunka i Völkel, wykonała bolesławiecka firma Zeidel i Wimmel. Drewniane konstrukcje budowlane: Schröter i Lehmann, okucia Füllborn.

Budynek został utrzymany w stylistyce nawiązującej do romańskiej architektury: kubiczna, zwarta bryła, podwyższona o dwuspadowy dach w części narożnej ze zdwojonym szczytem elewacji frontowej i mniejszymi

Wkładkę założyła:.....Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

Miejsce przechowywania negatywów.....

szczytami wybudówek na elewacji bocznej. Typowe dla tej stylistyki boniowane rustykalnie elewacje, kształty otworów, obramienia okienne z plecionkami zoomorficzno-geometrycznymi, kolumnienki rozdzielające biforia i triforia, arkadkowy fryz wieńczący. Architektura bardzo monumentalna harmonizująca z niezachowanymi do dnia dzisiejszego budynkami poczty i dawnego pałacu Hatzfeldów. Szczególnie bogato zdobiony był północno-wschodni narożnik budynku, na wysokości pierwszej kondygnacji znajdowało się wejście do sklepu, powyżej którego umieszczono oryginalne rzeźbione godło Gospody Pod Białym Bocianem. Nad nim na kostkowej bazie, pod baldachimem pełnoplastyczna kamienna figura rycerza zakonnego w zbroi, z mieczem. Rzeźba utrzymana w konwencji wczesnośredniowiecznych dzieł. Tuż przy narożniku na elewacji frontowej na wysokości czwartej kondygnacji umieszczono kamienną tablicę inskrypcyjną z napisem: DEUTSCHES HAUS powyżej z rzędem czterech herbów królestw niemieckich.

Układ wnętrza budynku odzwierciedlał jego funkcje hotelowe, na pierwszej kondygnacji mieścił pierwotnie trzy pomieszczenia sklepowe, hall, sala recepcyjna i kasyno. Były one skoncentrowane wokół centralnie usytuowanej również monumentalnej trzypiętrowej klatki schodowej. Na drugiej i trzeciej kondygnacji znajdowało się 71 pokoi dla gości, na czwartej kuchnia i mieszkanie właściciela, zaś na kondygnacji strychowej pokoje dla pracowników. Komunikację między piętrami ułatwiała oprócz głównej klatki schodowej, boczna mniej reprezentacyjna w południowej części budynku, dostępna z zewnątrz od wschodu. Służyła głównie właścicielowi i personelowi hotelu. W skrajnie południowej części usytuowano garaż dla powozu lub samochodu. Na podstawie zachowanych materiałów nie można ustalić pierwotnego zagospodarowania dwóch dziedzińców w zachodniej części parceli.

W 2. poł. lat 20. XX w. nastąpiła zasadnicza zmiana w funkcjach pierwszej kondygnacji, zlikwidowano istniejące tam sklepy i utworzono restaurację. Likwidacji uległy duże prostokątne witryny, które zastąpiono parami mniejszych otworów okiennych.

W okresie powojennym budynek został całkowicie przebudowany, zachowały się elewacje i ogólny układ wnętrza drugiej, trzeciej i czwartej kondygnacji oraz usytuowanie klatek schodowych. Wymieniono wszystkie stropy, posadzki, podłogi, schody, stolarkę. Najpoważniejszą zmianą niszczącą pierwotną bryłę budynku jest likwidacja wysokiego dwuspadowego dachu nad częścią północno-wschodnią. Spowodowało to brak zwieńczenia elewacji frontowej parą trójkątnych szczytów oraz elewacji bocznej małymi szczycikami wubudówek.

Od pocz. lat 60. budynek został przekazany Politechnice Wrocławskiej, od 1963 r. spełniał funkcje studenckiego domu akademickiego, w 1977 r. miał miejsce remont przystosowujący obiekt na hotel dla gości zagranicznych Politechniki. Od 1989 r., po wydzierżawieniu przez wietnamską Spółkę z o.o. V.H.D. powrócił do dawnej funkcji hotelowych pod nazwą Hotel SAYGON.

c.d. opisu:

konstrukcji i balustradzie analogicznymi do głównych schodów, stopnie z drewnianych klepek.

Stolarka: współczesna. Drzwi wejściowe główne w elewacji frontowej drewniane, dwuskrzydłowe, z prostokątnym nadświetłem. Drzwi wejściowe w elewacji wschodniej z kamiennym śłemeniem i prostokątnym nadświetłem, jednoskrzydłowe, drewniane. Wiatrołapy na wszystkich kondygnacjach przy głównej klatce schodowej metalowe, przeszklone. Drzwi wewnętrzne do pomieszczeń hotelowych z płyt drewnopodobnych.

Okna: współczesne, drewniane, skrzynkowe, ze śłemeniem, jedno- i dwudzielne, okna elewacji podwórzowych oświetlające klatki schodowe trzy- i pięciodzielne.

1. Miejscowość:	WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie)	3. Zawartość wkładki: nazwa materiału uzupełniającego
2. Gmina:	WROCŁAW	HOTEL „DOM NIEMIECKI”	c.d. opisu,
3. Województwo:	WROCŁAWSKIE	OBECNIE „SAYGON”	

RZUT: na planie odwróconej litery F, krótszym skrzydłem wzdłuż ul. Wita Stwosza, dłuższym wzdłuż ul. Krawieckiej. Dodatkowe krótkie skrzydło równoległe do części frontowej, oddzielające dziedzińce w zachodniej części parceli. Budynek elewacją frontową skierowany na północ. Główne wejście do hallu od północy, wejście gospodarcze w elewacji wschodniej, dodatkowe wejścia w elewacjach podwórzowych. Dwie klatki schodowe, główna trzybiegowa w części środkowej, dodatkowa dwubiegowa w części południowej budynku. Obie oświetlone oknami w elewacjach podwórzowych. Szyb windy osobowej w pierwotnie pustej przestrzeni wewnętrznej głównej klatki schodowej. Na pierwszej kondygnacji zmieniony układ pierwotnie przejazdowej bramy - garażu wzdłuż skrajnej południowej ściany budynku, obecnie podzielonej na małe pomieszczenia. Zachowany ogólny układ pomieszczeń na wyższych kondygnacjach z korytarzem w kształcie litery U i szeregiem małych pokoi hotelowych po obu stronach korytarza.

BRYŁA: zróżnicowana, składa się z dwóch głównych brył: północna podpiwniczona, pięciokondygnacyjna, kryta gachem czterospadowym o kalenicy równoległej do elewacji frontowej oraz południowa, podpiwniczona, trzykondygnacyjna ze skrzydłem podwórzowym prostopadłym do elewacji zachodniej, kryta dachami czterospadowymi.

ELEWACJE: elewacja frontowa północna: w kształcie prostokąta stojącego, kalenicowa, pięciokondygnacyjna, trzyczęściowa. Na całej powierzchni okładzina kamienna z piaskowca w formie rustykalnego boniowania, poniżej okien pierwszej kondygnacji pionowe pasy gładko tynkowane, obramienia okien i otworu wejściowego oraz detale architektoniczne kamienne. Lewy narożnik budynku ścięty, na wysokości drugiej kondygnacji miejsce po niezachowanej rzeźbie kamiennej - figury rycerza - u dołu cokół, powyżej baldachim. Lewa część elewacji jednoosiowa z osią przesuniętą w prawo. Na wysokości czwartej kondygnacji na lewo od osi okiennej płycina z kamienną tablicą, obecnie skuta, pierwotnie z napisem: „Deutsches Haus”, powyżej cztery niewielkie herby. W części środkowej elewacji prostokątny wykusz od drugiej do piątej kondygnacji, dwuosiowy. W pierwszej kondygnacji poniżej wykusza z lewej prostokątny otwór okienny, z prawej prostokątny otwór okienny. Prawa część elewacji najszersza, ze zmienną ilością osi okiennych, w pierwszej i drugiej kondygnacji dwie, powyżej trzy osie.

W pierwszej kondygnacji na każdej osi po dwa prostokątne wydłużone otwory okienne we wspólnym obramieniu będącym pozostałością po pierwotnie znajdujących się w ich miejscu pojedynczych dużych oknach. Poniżej okien pionowe pasy gładko otynkowane. Tylko w lewej osi pod wykuszem zamiast otworu okiennego otwór wejściowy. W

Wkładkę założyła:.....Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

Miejsce przechowywania negatywów.....

drugiej kondygnacji na każdej osi biforyjne okno, przedzielone pośrodku kamiennym, profilowanym po bokach słupkiem, każdy z dwóch prostokątnych otworów zamknięty łukiem pełnym. Kamienne obramienie nad łukiem z jednym wielokrotnie łamanym i drugim kostkowym fryzem. Biforium w całości ujęte po bokach pilastrami, z fryzem-plecionką roślinno-zwierzęcą na wysokości głowicy. Poniżej każdego biforium gładkie prostokątne płyciny podokiennie. W trzeciej kondygnacji na każdej osi prostokątny otwór okienny zamknięty łukiem pełnym, w rozglifionych, profilowanych wnękach, jeden z pionowych profili przedłużony z obu stron ponad nadproże okna, wygięty łukowo i połączony poziomym profilem. Gzymsy podokiennie w drugiej i trzeciej kondygnacji. W czwartej kondygnacji po jednym prostokątnym otworze okiennym w prostej opasce profilowanej od 1/3 wysokości, z prostymi podokiennikami. W piątej kondygnacji na każdej osi po jednym oknie biforyjnym z kolumną pośrodku, każdy z otworów prostokątny zamknięty łukiem pełnym, we wspólnym obramieniu z fryzem z żabkami, w kształcie trójliścia, z okrągłą płyciną pośrodku. W wykuszu osie okienne analogiczne do osi w częściach bocznych elewacji, detal bardziej rozbudowany, ozdobny, zwłaszcza fryz z plecionką. Dodatkowo plecionka na podokiennikach drugiej kondygnacji. Gzyms wieńczący silnie wyładowany, z fryzem arkadkowym i spływami zakończonymi wspornikami z plecionką w prawej części elewacji. W pozostałych częściach tylko spływy zakończone wspornikami z dekoracją roślinną.

elewacja boczna wschodnia: kalenicowa, dwuczęściowa: część lewa w kształcie prostokąta leżącego trzykondygnacyjna, część prawa węższa i wyższa, w kształcie prostokąta stojącego, pięciokondygnacyjna, analogiczna do elewacji frontowej. W związku z opadaniem terenu w kierunku południowym w osiach części lewej prostokątne piwniczne otwory okienne.

Część lewa elewacji: sześćoosiowa, do wysokości gzymsu podokiennego drugiej kondygnacji okładzina kamienna analogiczna do elewacji frontowej, powyżej elewacja gładko tynkowana, obramienia otworów okiennych pierwotnie wszystkie w obramieniach kamiennych o powierzchniach gładkich, obecnie część obramień w tynku, o formach i fakturze imitujących kamienne obramienia. W pierwszej kondygnacji od lewej prostokątny otwór okienny w miejscu pierwotnego otworu wjazdowego bramy przelotowej prowadzącej na południowy dziedziniec budynku. Na prawo duży prostokątny otwór wejściowy z kamiennym ślemieniem oddzielającym prostokątne poziome nadświetle. W pozostałych osiach po parze prostokątnych otworów okiennych analogicznych do otworów pierwszej kondygnacji elewacji frontowej, też z pionowym pasem gładko tynkowanym. W drugiej kondygnacji prostokątne otwory okienne w kamiennych prostych obramieniach. W trzeciej kondygnacji ościeża prostokątnych otworów rozglifione od 1/4 wysokości, z ćwierćwałkiem. W czwartej kondygnacji rozglifienie od 1/3 wysokości. Gzyms wieńczący prosty. Osie pierwsza i druga oraz czwarta i piąta od lewej, zbliżone do siebie, ich obramienia połączone poziomo przedłużonymi pasami kamiennymi, lub tynkowymi, poniżej nadproży. Zdecydowanie większa odległość między drugą i trzecią osią od lewej. Pomiędzy trzecią i czwartą kondygnacją z lewej strony przy trzeciej osi kamienna „kołatka” z głową ptaka i kółkiem w dziobie.

Część prawa elewacji: analogiczna do elewacji frontowej, okładzina kamienna, ilość kondygnacji i detal architektoniczny identyczny. Pięć osi okiennych, w kondygnacji pierwszej po parze analogicznych okien w osiach skrajnych i osi środkowej oraz po jednym otworze w osi drugiej i czwartej. W drugiej kondygnacji biforyjne otwory okienne jak w elewacji frontowej, biforyjne w osi skrajnej lewej i środkowej, pojedyncze w osi drugiej

1. Miejscowość:	WROCŁAW	2. Obiekt (nazwa jak na karcie)	3. Zawartość wkładki: nazwa materiału uzupełniającego
2. Gmina:	WROCŁAW	HOTEL „DOM NIEMIECKI”	c.d. opisu, rzut przyziemia budynku,
3. Województwo:	WROCŁAWSKIE	OBECNIE „SAYGON”	

i czwartej oraz triforyjne, mniejsze w osi prawej skrajnej. W trzeciej, czwartej i piątej kondygnacji okna analogiczne do elewacji frontowej, jedynie w kondygnacji najwyższej okna biforyjne w osiach skrajnych i środkowej oraz pojedyncze w osiach drugiej i czwartej. Podziały poziome też jak w elewacji frontowej, pod oknami drugiej kondygnacji pasy gładkich fryzów, jeden wspólny fryz pod trzema środkowymi osiami. Pod okapem fryz arkadkowy nad osiami środkowymi.

Elewacje podwórzowe: pokryte okładziną z białej glazurowanej cegły, cokół i fryzy poniżej parapetów okiennych drugiej kondygnacji z białych i brązowych glazurowanych cegieł, ułożonych w geometryczny, szachownicowy wzór, na elewacji południowej północnego dziedzińca dodatkowo fryz pod parapetami okien piątej kondygnacji. Wszystkie pozostałe elewacje czterokondygnacyjne.

elewacja zachodnia dziedzińca południowego: dwuosiowa, z prawej cztery prostokątne otwory okienne, z lewej w pierwszej kondygnacji prostokątny otwór wejściowy do bocznej klatki schodowej, powyżej trzy duże, prostokątne, trójdzielne otwory okienne, pomiędzy kondygnacjami, oświetlające klatkę schodową.

elewacja południowa dziedzińca południowego: trzyosiowa, otwory okienne prostokątne, w kondygnacji czwartej w osi środkowej podwójny otwór okienny.

elewacja zachodnia dziedzińca północnego: jednoosiowa, w pierwszej kondygnacji prostokątny otwór wejściowy do głównej klatki schodowej, powyżej duże, prostokątne, pięciodzielne otwory okienne, pomiędzy kondygnacjami, oświetlające klatkę schodową.

elewacja południowa dziedzińca północnego: trzyosiowa, otwory okienne prostokątne, dodatkowy fryz poniżej parapetów najwyższej piątej kondygnacji.

elewacja północna dziedzińca północnego: trzyosiowa z dodatkową osią w ściętym południowo-wschodnim narożniku dziedzińca.

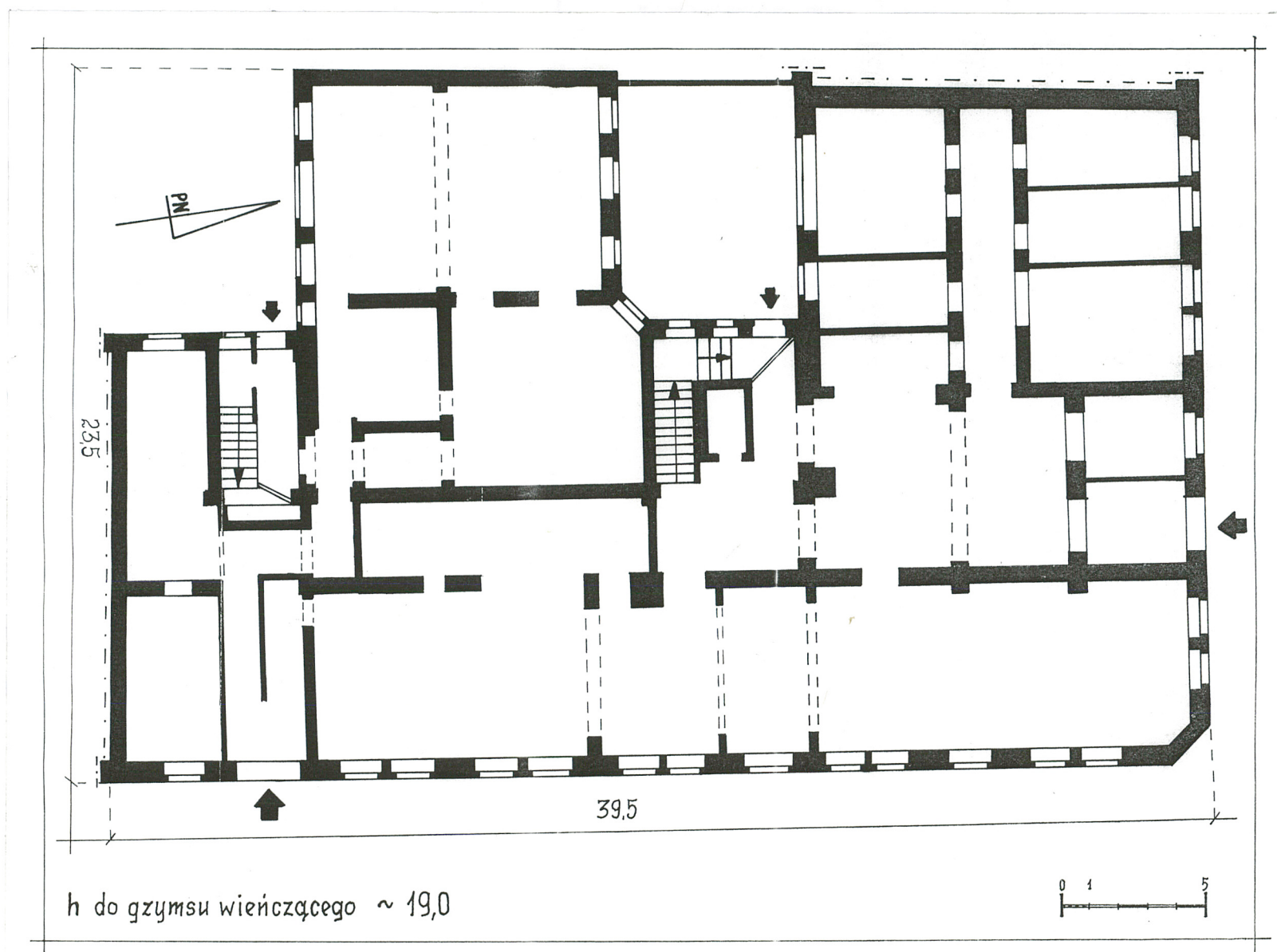
elewacja zachodnia skrzydła oddzielającego dziedzińce: ślepa.

WYPOSAŻENIE: nie zachowały się żadne elementy oryginalnego wystroju wnętrza budynku.

INSTALACJE: gazowa, elektryczna, wodna, kanalizacyjna, ogrzewanie miejskie c.o.

Wkładkę założyła:.....Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

Miejsce przechowywania negatywów.....

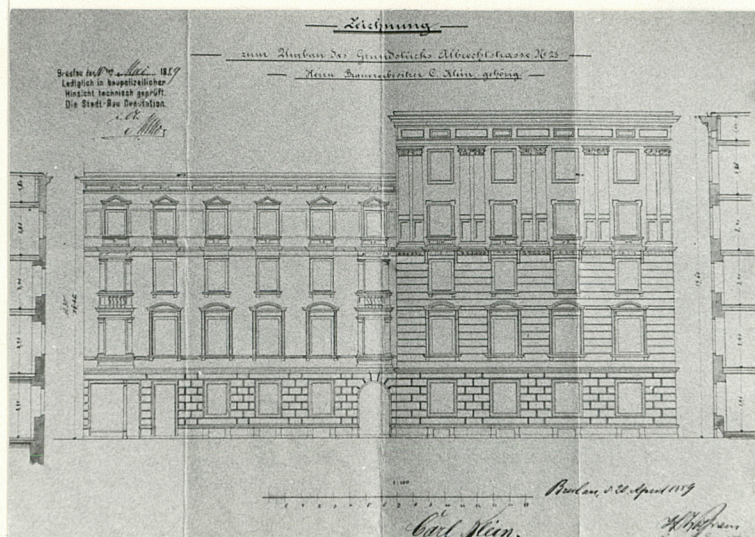
4. Rzut przyziemia.

1. Miejscowość

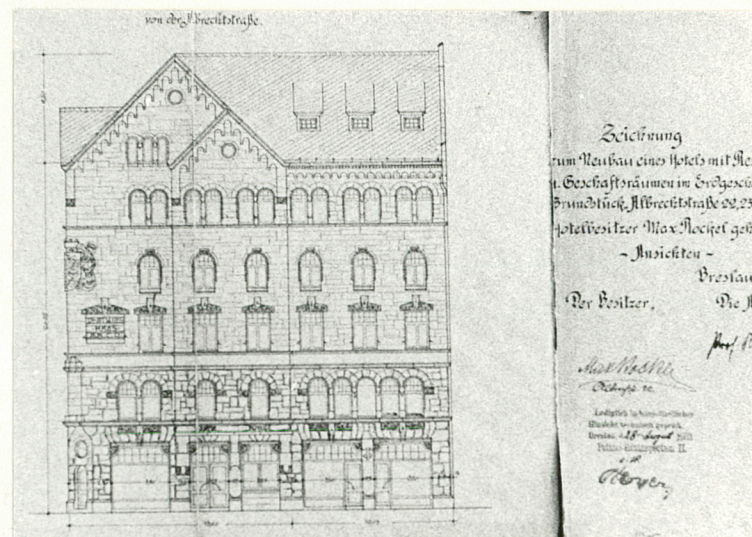
W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

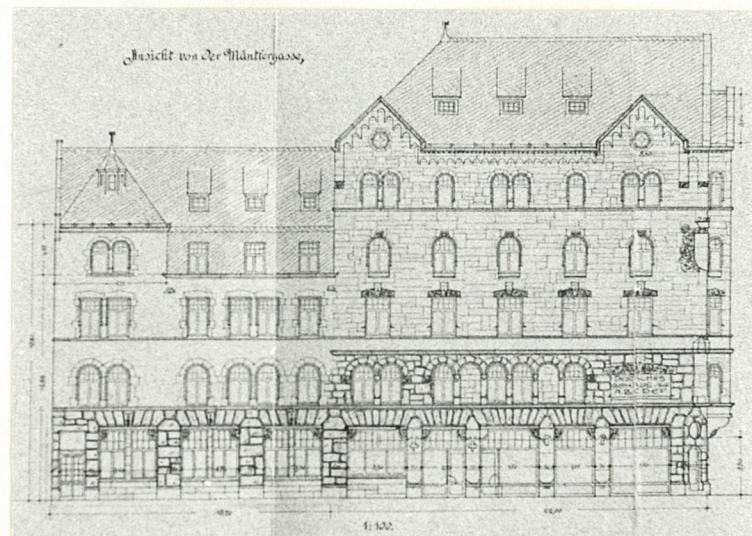
HOTEL "DOM NIEMIECKI"

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
dokumentacja fotograficzna,

5. Projekt Wolframa z 1889 r., nie zrealizowany.

6. Projekt z 1903 r., nie zrealizowany,

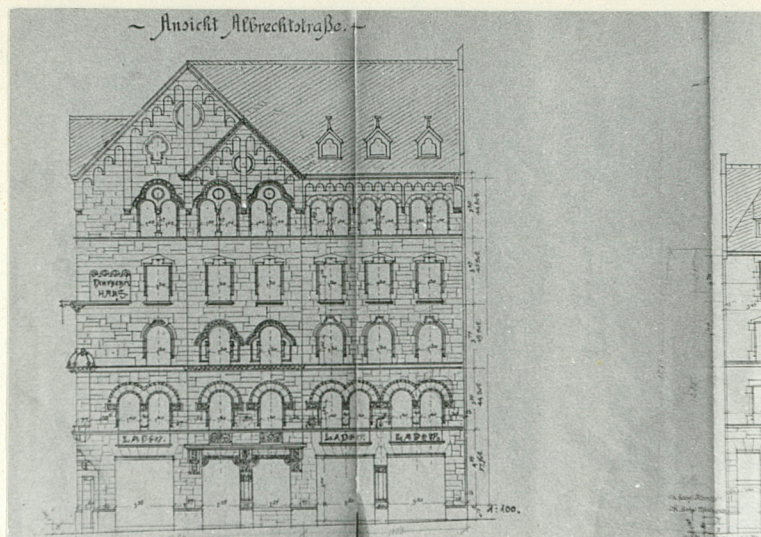

7. Projekt z 1903 r., nie zrealizowany, elewacja boczna.

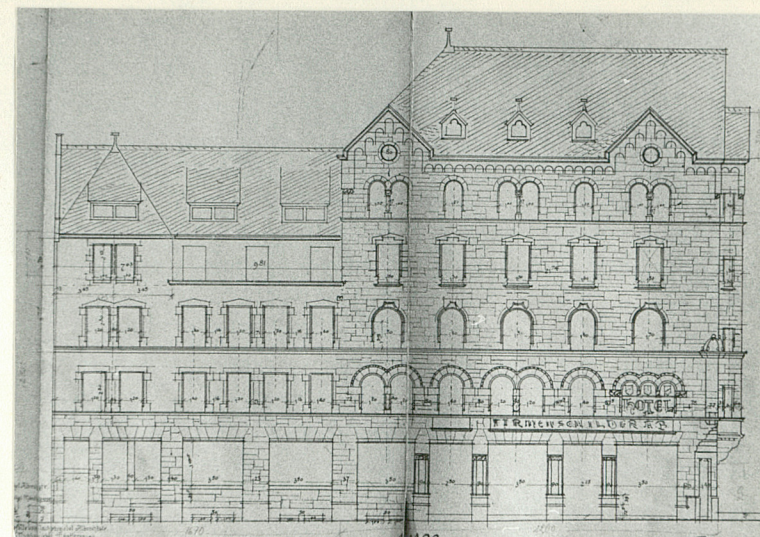
Wkładkę założył: Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

DZG 2713-1-1-02538 16.12.83 4.500 A4

8. Projekt zrealizowany, elewacja frontowa.

9. Projekt zrealizowany, elewacja boczna.

10. Fotografia z ok. 1924 r.

11. Elewacja boczna wschodnia, część północna.

12. Elewacja boczna wschodnia, część południowa.

1. Miejscowość

W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

HOTEL "DOM NIEMIECKI"

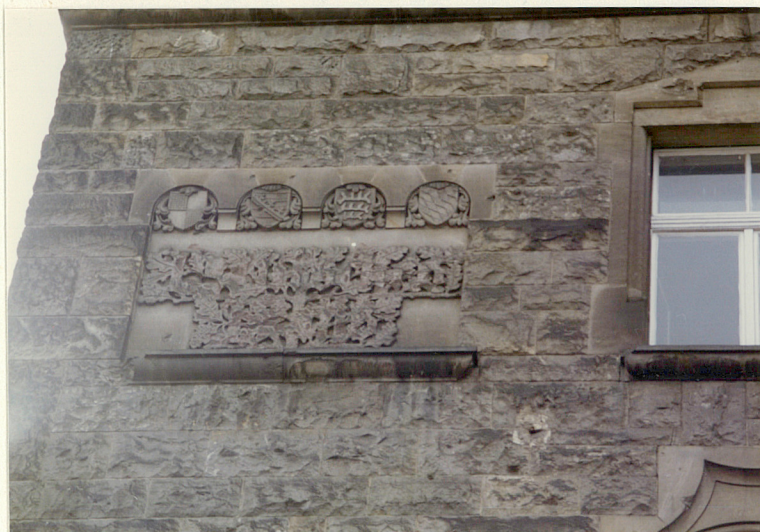
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna,

13. Elewacje tylne,
dziedziniec południowy.14. Elewacje tylne,
dziedziniec północny.15. Elewacje tylne,
dziedziniec północny.16. Narożnik elewacji fron-
towej, miejsce po figurze
zakonnika.

Wkładkę założył: Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,
.....
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

17. Elewacja frontowa, tablica
inskrpcyjna z herbami.

18. Wykusze elewacji frontowej,
plecionka.

19. Elewacja boczna, okna 2. kond.

20. Elewacja frontowa, okna 2. kond.

1. Miejscowość

W R O C Ł A W

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

HOTEL "DOM NIEMIECKI"

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokumentacja fotograficzna,

21. Elewacja frontowa, okna 3. kond.

22. Elewacja frontowa, okna 5. kond.

23. Elewacja frontowa, okna 5. kond.

Wkładkę założył: Iwona Bińkowska, wrzesień 1996 r.,

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: